

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **J. G. M.**, zastoupeného JUDr. Martinem Schulhauserem, advokátem se sídlem Karviná-Fryštát, K. Sliwky 125, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava - Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 3.8.2015 č.j. MSK 62336/2015, sp. zn. DSH/11979/2015/Zez, o **dopravním přestupku**,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 3.8.2015 č.j. MSK 62336/2015, sp. zn. DSH/11979/2015/Zez žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, odbor dopravy a silničního hospodářství č.j. MMFM 49003/2015 ze dne 16.4.2015, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1, písm. f), bod 4 zákona o silničním provozu pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona a přestupku podle ust. § 125c odst. 1, písm. e), bod 1 zákona o silničním provozu pro porušení ust. § 3 odst. 3 téhož zákona, kterých se měl dopustit tím, že dne 7.2.2015 v 15.19 hod mimo obec Hodoňovice, na silnici I/56 před odbočením na obec Hodoňovice ve směru jízdy na Frýdek-Místek, řídil motorové vozidlo tovární značky Subaru Forester RZ X, ačkoliv

nebyl držitelem řidičského oprávnění. Při řízení tohoto vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost nejméně o 18 km/hod. Za výše uvedené přestupku mu byla podle ust. § 125c odst. 4, písm. a) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 25.000,- Kč a podle ust. § 125c odst. 5 téhož zákona sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Tímtož rozhodnutím byl žalobce zavázán k zaplacení nákladů správního řízení ve výši 1.000,- Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které připustil, že uvedená naměřená rychlost vozidla zřejmě odpovídá skutečnosti, ačkoliv si sice toho nebyl vědom, a proto proti tomuto vytýkanému přestupku nemá výhrad. Nesouhlasí však s tvrzením obou správních orgánů v tom, že měl řídit motorové vozidlo bez řidičského oprávnění. Jízdy motorovým vozidlem bez řidičského oprávnění se měl dopustit nevědomou nedbalostí. Žalobce namítal, že byl několikrát namátkově kontrolován hlídkou Policie ČR v různých regionech České republiky, pokaždé se prokázal řidičským průkazem vydaným v USA a nikdy mu nebylo sděleno při těchto kontrolách, že tento řidičský průkaz není platný na území České republiky. Podle názoru žalobce se v jeho případě jedná pouze o formální pochybení, kterého si nemohl za daných okolností nemohl být vědom a po celou dobu byl v domněnku, že k řízení vozidla na území České republiky mu postačí řidičské oprávnění vydané v USA. Způsobnost k řízení motorových vozidel v jeho případě je zřejmá z toho, že v USA podstoupil téměř totožné testy, ať už teoretické či praktické, na základě kterých mu toto řidičské oprávnění bylo vydáno. Za této situace se podle jeho názoru jedná pouze o formální nedostatek, za který nelze ukládat trest zákazu činnosti. Tento trest v rozsahu 12-ti měsíců žalobce považuje za nespravedlivý a nesprávný. Z uvedených důvodů se proto domáhal zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 3.8.2015 č.j. MSK 62336/2015, sp. zn. DSH/11979/2015/Zez, připojeným správním spisem Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru dopravy a silničního hospodářství sp. zn. MMFM_S2387/2015/OdaSH/Ško a připojeným správním spisem žalovaného sp. zn. DSH/11979/2015/Zez a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 odst. 1,2 s.ř.s.,

Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně krajský soud zjistil, že jeho součástí je oznámení o přestupku sepsané Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje, odborem silniční dopravní policie dne 7.2.2015, v němž se uvádí, že tohoto dne v 15.19 hod bylo vozidlo žalobce kontrolováno policejní hlídkou a že mu bylo naměřeno překročení povolené rychlosti v místě Hodoňovice, I/56 mimo obec směr Frýdek-Místek. Dále se v oznámení uvádí, že žalobce porušil ust. § 3 odst. 3, písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. tím, že není držitelem příslušného řidičského oprávnění a že je tak podezřelý ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1, písm. e), bod 1 téhož zákona. Oznámení je žalobcem vlastnoručně podepsáno bez jeho vyjádření. Uvedená přestupková jednání jsou také popsána v úředních záznamech Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, odbor služby dopravní policie ze dne 11.2.2015. Správní spis dále obsahuje záznam o přestupku,

co se týče překročení povolené rychlosti, fotokopii ověřovacího listu č. 115/14 silničního radarového rychloměru Ramer 10C, osvědčení k ovládání tohoto měřiče rychlosti, výpis z evidenční karty řidiče a předvolání žalobce k ústnímu jednání správního orgánu I. stupně na den 23.3.2015. Podle protokolu o jednání správního orgánu I. stupně žalobce při něm uvedl, že pokud překročil rychlost, tak si toho nebyl vědom, ale „pokud to naměřili, tak to tak bylo“. Nebyl si vědom, že je řidičský průkaz na území ČR v této době neplatný. Dne 16.4.2015 vydal Magistrát města Frýdku-Místku, odbor dopravy a silničního hospodářství rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze shora uvedených přestupků, za něž mu byly uloženy citované sankce. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání ze dne 5.5.2015, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

Prvním a zásadním žalobním bodem žaloby žalobce byl jeho nesouhlas s tím, že měl řídit motorové vozidlo bez řidičského oprávnění a že se jízdy tímto vozidlem bez řidičského oprávnění měl dopustit nevědomou nedbalostí. V této souvislosti žalobce namítal, že on sám byl několikrát namátkově kontrolován hlídkou Policie ČR a že se pokaždé prokazoval řidičským průkazem vydaným ve Spojených státech amerických. Nikdy mu nebylo vytýkáno, že tento řidičský průkaz není platný na území České republiky. Z ust. § 104 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen zákon o silničním provozu) vyplývá, že řidičské oprávnění na území České republiky osvědčuje řidičský průkaz, řidičský průkaz vydaný jiným členským státem, řidičský průkaz vydaný cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) a Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949), mezinárodní řidičský průkaz vydaný cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) a Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949), řidičský průkaz člena diplomatického personálu zastupitelského úřadu cizího státu, který požívá výsad a imunit podle zákona nebo mezinárodního práva, popř. jiných osob požívajících výsad a imunit podle zákona nebo mezinárodního práva, jsou-li v době řízení motorového vozidla na území České republiky platné. Podle ust. § 118 odst. 2 citovaného zákona řidičský průkaz vydaný cizím státem, jehož držitel má na území České republiky trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na dlouhodobé vízum na dobu delší než jeden rok, neopravňuje k řízení motorového vozidla na území České republiky, jestliže tento držitel nepožádal o výměnu řidičského průkazu vydaného cizím státem za řidičský průkaz podle § 116 odst. 2 nebo odst. 3; to neplatí, jestliže se na držitele řidičského průkazu vydaného cizím státem vztahuje výjimka podle § 116 odst. 6. Náležitosti řidičských průkazů vydaných cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Vídeňské, resp. Ženevské úmluvy) stanoví ust. § 7 a § 8 vyhlášky č. 31/2001 Sb. o řidičských průkazech a registru řidičů. V § 10a téže vyhlášky jsou upraveny podmínky uznávání řidičských oprávnění ostatních cizích států za účelem výměny řidičského průkazu. Podle odst. 1 tohoto ustanovení řidičský průkaz vydaný cizím státem, který provedením neodpovídá požadavkům Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) nebo Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949) lze vyměnit za řidičský průkaz, jestliže vydávající stát není členským státem a je uveden v příloze č. 6a a držitel tohoto řidičského průkazu pobývá na území České republiky na základě dlouhodobého víza. Podle této přílohy lze řidičský průkaz vydaný cizím státem, který neodpovídá svým provedením požadavkům některé ze shora citovaných úmluv, vyměnit za řidičský průkaz jen tehdy, je-li vydávajícím státem Japonsko nebo Korejská republika. Z uvedených právních ustanovení nelze tedy vydedukovat nic jiného, než že průkaz předložený žalobcem při kontrole (jeho fotokopie je rovněž součástí správního spisu správního orgánu I. stupně) neodpovídá požadavkům výše uvedených mezinárodních úmluv. Nutno dodat, že by žalobci jeho řidičský průkaz vydaný v USA státem California při

stávající právní úpravě se zřetelem k ust. § 116 odst. 3 zákona o silničním provozu, nebylo možno vyměnit na jeho žádost o výměnu tohoto řidičského průkazu. Z uvedeného nelze učinit jiný závěr než ten, že žalobní námitka spočívající v nesouhlasu žalobce, že řídil vozidlo bez řidičského oprávnění, je nedůvodná. Na tomto závěru nemůže nic změnit další žalobní námitka, že žalobce byl v minulosti opakovaně kontrolován hlídkami Policie ČR, přičemž mu nikdy nebylo sděleno, že na základě předloženého řidičského průkazu není oprávněn řídit motorové vozidlo.

Jako nedůvodnou musel vyhodnotit krajský soud i žalobní námitku týkající se tvrzení, že v žalobcově případě šlo pouze o formální nedostatek – formální pochybení, za který „nelze okamžitě ukládat trest zákazu činnosti“. Uložený trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce 12-ti měsíců považuje žalobce za velice nespravedlivý a nesprávný. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81. Podle odst. 4 písm. a) téhož ustanovení se za tento přestupek uloží pokuta od 25.000,- Kč do 50.000,- Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let (viz odst. 5 citovaného ustanovení). Obě tyto sankce jsou správní orgány ze zákona povinny ukládat kumulativně a podle § 125c odst. 8 téhož zákona nelze od jejich uložení v tomto případě v rozhodnutí o přestupku upustit. Uvedená zákonná ustanovení tedy nedovolují přihlídnout k žalobcově námitce o tom, že jeho přestupek by měl být pojímán jako „formální nedostatek“, resp. že považuje trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel za nespravedlivý a nesprávný. Byť může být v daném případě uložena sankce žalobci považována skutečně za nepřiměřeně tvrdou, nelze než závěrem konstatovat, že zákon o silničním provozu uložení mírnější sankce správními orgány neumožňuje a tuto možnost nedává ani justičním orgánům.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 17. března 2016

JUDr. Petr Indráček
samosoudce